

DE POSTRYDER

DER PROVINCIE LIMBURG.

De POSTRYDER verschynt s' dingsdags, s' donderdags en zaterdags. Men schryft in te Tongeren by M.-F. COLLEÉ, boekdrukker uitgever van dit blad, groote markt, n° 20, en by alle postdirecteurs. Allezending van brieven, annoucen, geld, enz., moet gefrankeerd zyn.

Het abonnement is bepaeld op 7 fr. binnen de stad.
 " " " " " " " " 8 fr. buiten " "
 Een blad afzonderlyk. . . . . 20 centimen.
 De aankondigingen, per drukregel. . . . . 15 " "
 De reklamen " " " " " " " " 25 " "

By het zenden van aankondigingen is eenieder verzocht duidelyk uit te drukken of dezelve in den POSTRYDER alleen, of wel ook in het franskisch blad, le COURRIER DU LIMBOURG, moeten opgenomen worden. Deze laetste, voor verscheidene achtereenvolgende keeren gegeven genieten voordeliger conditiën.

De personen welke tot heden hun abonnement voor het jaer 1862 niet betaeld hebben, zyn verzocht ons hetzelfde te doen toekomen. Degene die aen dit verzoek niet zullen voldoen, zullen eene kwittantie door de post ontvangen, mits verhooging der kosten van inbeuring.

TONGEREN, DEN 2 MEI.

Kiezing van den 25 mei

voor de benoeming van een lid van den provincialen raed.

Wy verzoeken alle kiezers van het kanton Tongeren op hunne stembriefjes den naam te schryven van
 M. den graef CAMILLE DE RENESSE.

Provinciale kiezing.

De provinciale kiezers van het kanton Tongeren zyn zamengeroepen op maandag 25 dezer maend, ten einde over te gaen tot de kiezing van eenen provincialen raedsheer in vervanging van M. den baron de Senzeille, ontslaggever.

Wy weten niet of de liberale associatie na de menigvuldige neerlagen die zy ondergaan heeft nog zal wagen eenen kandidaat in het perk te zetten. Van onzen kant verzoeken wy de provinciale kiezers van ons kanton, hunne stemmen te geven aen M. den graef CAMILLE DE RENESSE, zoon van onzen achtbaren representant M. den graef Max de Renesse.

De kandidaat dien wy aen de stemmen der kiezers aenbevelen schynt ons alle vereischbare waerborgen op te leveren. Hy biedt zich aen de kiezers aen als een onafhankelyke kandidaat die den dwang der associatie niet wil ondergaan. Hy zal in den provincialen raed vry zyn van allen invloed en van die vernederende regeltucht welke de schyn-liberale associatie op hare gekozene doet wegen. Hy zal, in een woord, in het behandelen onzer stoffelyke en zedyke belangen, slechts zyn geweten te raadplegen hebben, zonder het ordewoord eener politieke associatie behoeven af te wachten.

De kiezers van het kanton Tongeren zullen aen

M. Camille de Renesse rekening houden van de onafhankelykheid van karakter waervan hy zoo treffende blyken komt te geven.

Mynheer de Redakteur,

Ik ben een van de 972 kiezers die zich den 21 april op reis begeven hebben om hunne stem aen M. den baron de Schiervel te geven. Ik ben een van die talryke kiezers van het platte land die de reis naer Tongeren ondernomen hebben om eene protestatie te meer uit de kiesbus te doen komen tegen die laffe twistzoekers die zich den naam van liberael geven, die Jan en alleman willen tegen elkander jagen, die den boer vleyen als zy hem van doen hebben en hem de grofste beledigingen naer den kop werpen als zy hem niet meer noodig hebben.

Zoo lees ik onder anderen in die fameuse liberale gazetten dat de kiezers zich den 21 april nergens anders voor naer Tongeren begeven hebben dan om zich den maeg te vullen op kosten van den nieuw gekozen. Wy zullen ons by de aenstaende kiezing van juny deze lage beledigingen herinneren en nog in grooter getal als den 21 april aen de liberalen van Tongeren hunne onmagt bewyzen.

Een kiezer.

Maeseck, den 30 april 1863.

Mynheer de Redakteur,

Al wie ooit eenen voet in Maeseck gezet heeft, kent den ouden en respectabelen eikenboom die, als zinnebeeld der vryheid, in het midden der markt pronkte. Onze vryheidsboom, het palladium van Maeseck, na zoo lang den grond dien hy bekleedt, aen de gebroeders Van Eyck bestreden te hebben, heeft eindelyk moeten wyken. Hy is veroordeeld geworden door een ministerieel besluit en hy is gevallen onder het byl van eenen boomkapper.

Arm eikebeumke! wat heeft het u gebaet van in 1797 door de patriotten als symbolum der vryheid in het midden van onzen markt gepland te worden? Gedurende drie kwart eeuw hebt gy op het politiek toneel geblonken, en daer ligt gy nu ontzield, en de zaeg van den timmerman is reeds geslepen om u onder hare tanden

Dit werd alleen door ons en Anna Maria opgemerkt; zy durfte den schoonen *diverruz* niet meer aenzien; doch wy beschouwden hem met te meerder belangstelling.

Deze jongeling was zeker niet in dien staet opgebracht; wy besloten ook achter dit raedseel te komen.

Wy zouden te Kerlenn logeren. Onze gastheer zou het ons nimmer vergeven hebben wanneer wy zyne eerekamer, die de geheele eerste verdieping besloeg, hadden geweigerd. De familie was een weinig van den door de bedreigingen der profetes ontstaren schrik hersteld. Daer de doop of de vervloeking van het kind gevolgd was, hoopte men dat Gods genade magtiger zou zyn dan de wraek eens scheppels. Wy spraken niet van Mac'harite dan om de Kerias gerust te stellen. Het was minder gemaklyk om Anoa Maria tot bedaren te brengen; zy kon de witte hinde niet vergeten en waermede de *diverruz* gehandeld had gelyk de slang met Eva. Zy gaf evenwel hare toestemming, om haer trouwdag op den tweeden daeraen volgende dag, de huwelyksaankondiging op den Zondag, en de bruiloft op veertien dagen later te bepalen. Jozef Kerias keurde de vereeniging goed en spotte met de hinde van St. Nennoch. Al heeft Gildas geen groot verstand, zeide hy, zyn pyp rookende, dan heeft hy toch veel kroonen. En dit was den goeden man voldoende.

Men begrypt dat wy tot de plegtigheid uitgenoodigd werden en wy die gretig aannamen; waerna wy van Mac'harite en den *diverruz*, in den oecanen van veeren, waermede men ons eerebed als overladen had, gingen droomen.

Den volgende dag zochten wy te vergeefs den schoonen Alcides by de voorbereidselen zyner medgezellen.

— Wel, zeiden deze spytig, Simson is een leeglooper, een heer, die alleen voor het publiek en zyn roem werkt. Hy wandelt in het veld met Raphaël, den zoon van den patroon. Gy zult hem opgetogen voor een bloeiende brem of wilden rozelaer vinden staen.

Deze woorden wekten onze belangstelling nog meer op.

te ontvangen. *Sic transit gloria mundi!* Waert gy gelyk zoo menige van uwe broeders in het diepste van een bosch opgegroeid, dan zeker spandet gy nog uw en geblanderden parasol open, dan nestelden de vogels nog in uwe takken, dan misschien werd gy begroet als den koning van het woud. Maer, gy hebt willen pronken op het tooneel der wereld, gy hebt op de markt van Maeseck de eere plaets willen bekleeden die aen Van Eyck toekomt, gy wordt van uw en praeltroon afgeworpen,

Zeg is 't geen schyn
 Hier groot te zyn.

Weent toch niet te zeer, Maeseckenaren; het eikebeumke wel is waer is verdwenen, maer op de plaets waer gy hetzelve zoo lang gezien hebt zal zich weldra een ander monument verheffen. Jan en Hubertus Van Eyck zyn twee Maeseckenaren die het geheele land tot eere strekken. De standbeelden dezer groote schilders zullen weldra de plaets van den ouden boom bekleeden, en in plaets van eene eik zult gy twee Van Eycken hebben. Vivat de eik, vivat Van Eyck en vivat Maeseck.

Het volksgezinde ministerie.

• Het weekblad *la Paix* kondigt in het laetste nummer een goed geredeneerd artikel af, waerin M. Coomans zich beklaegt over het opwekken van de partydriften, door middel der fondatie-wet.

De representant vraegt, of het niet beter ware te denken aen zoo menige wet, ten voordeele van het volk, die over vele jaren beloofd, tot nu toe nog niet verleend werd?

Zou het inderdaed niet beter zyn te denken aen de hervorming der belastingen, waervan er nog zoo velen drukkend op den minderen man wegen, en vooral aen de verandering der milicie-wet, welke — niettegenstaende alle beloften, nog regt staet met al hare onrechtvaardigheden?

Van 1857 tot 1858 vroegen 75,000 Belgen, waervan 3000 burgemeesters en raedsleden, de hervorming der milicie-wet, opdat deze minder zwaer op onze werkende huishoudens zou wegen.

Te vergeefs!

Er is gewerkt — dat is waer; maer men heeft met eene traegheid gewerkt, die genoeg deed zien, dat men

Hoe meer de *diverruz* zyne makers verachtte, des te meer steeg hy in onze achtung; wy ondervroegen de babbelachtige echtgenoot van den impressario.

— Ik weet niet waer Simson van afkomstig is; wy hebben hem van een troep die hem weér van een anderen had; hy heeft ons op myn woord wel tien kroonen gekost. Hy zag er reeds liefstallig uit, zoo als thans, met zyne gulden lokken; en trotsch! men moet hem niet aenraken! Wy hebben hem nimmer de armen en beenen kunnen breken; hy heeft eene maend slapeloos doorgebracht, uit vrees dat men hem in zyn slaep mogt *misvormen*. Het is wel een zondeeling karakter.

Wy besleden van afschuw. De vrouw vervolgde rustig — Toen hebben wy hem de rol van Alcides gegeven, en gy zult zien hoe hy er zich van kwyt! Niemand van den troep ontvangt zoo veel geld. Die *jeune premier* is ons geluk; doch hy wil niets anders doen dan zyne stand- en buigzaamheid vertoonen. Wanneer de gordyn is gevallen, ontwykt hy ons als melacschen. afzonderlyk en wandelt met myn kleinen, die zyn bedorven kind is; hy drinkt of vloekt nooit, en is nooit losbandig! Wy zyn allen door hem verbeterd; deze kleine heilige onder die schelmen is als een engel in de hel, riep zy schaterend van lagchen uit.

— Ik moet u nog vertellen waerom wy hem Simson noemen. Hy bezat dan die fraeije haren, waerfor hy als een meisje zorg draegt. Myn man wilde ze eens afsnyden; hy ontvlugte, en kwam alleen terug omdat hy niet bedelen wilde; dit is nog zyne meening; hy herhaelde dit wel tienmalen, zoodat myn man eindelyk toegaf en zich troostte met hem Simson te noemen. Gy kent de geschiedenis van Simson en Delila? besloot zy spottende.

Wy brandden van verlangen hem te ontmoeten; doch doorkruisten de geheele streek zonder hem te vinden. Eindelyk keerden wy mistroosig door Moustoirac terug, toen wy tegen het vallen van den avond een man in een kiel, tegen een boom schuins over de kerk zagen leunen.

DE BRUID VAN MOUSTOIRAC.

Toespeel uit het volksleven van Bretanjs.

(Vervolg.)

Oordeelt dus over onze verwondering toen wy, te midden dezer verdierlykte schepselen, het schoonste wezen hetwelk men kon zien, ontwaerden. Het was een jongeling van twintig jaer, met zuivere en mannelijke trekken, koninklyke houding, lieflyk gelaet en lange, op de schouwers hangende blonde lokken. Men zou gemeend hebben den Apollo van Belvedere in het midden van Vulcanus werkplaets te zien. Hy kwam achteraan, een ziekelijk kind leidende en in een Alcides-gewaed gekleed.

Met een trotschen glimlach wees hy onze teekenen van bewondering af, doch kleurde van genoegen over het gefluister der vrouwen. Hy bleef zelf geheel bewogen voor een eskadron jonge, achter *paotveds* op het paerd zittende, meisjes staen, terwyl wy hem bliksemsnel op een van haer zagen toesnellen, wier verschrikte paerd op hol ging. Het paerd tegenhouden, de onhandige berydster opbeuren, de *gwerchez* weér in het zael ligten, dit alles werd met wonderlyke kracht en vlagheid verrigt.

Ik naderde spoedig met Robert en herkende Anna Maria met haren ongelukken bruidegom, die met al de Kerias van de doopplegtigheid huiswaerts keerde.

De arme, door dit ongeluk ontstelde, Gildas had met zyn hoed zyn verstand verloren, en het jonge meisje, rood als eene kers en schooner dan ooit, kon geen woorden genoeg vinden om haren redder dank te zeggen.

Deze hield nog steeds haer boezelaer in de hand en bood het haer aen, terwyl hy haer met de oogen als verslond. Terwyl zy het sennam, scheurde hy den sluweelen hand, en behield er een klein stuk van, hetwelk hy zorgvuldig in zyn borst verberg.